

NADRONIĆ (1) *vb pf*

impers fut nadroni się [może 3 *sg fut* od NADRONIĆ SIĘ 'trochę ubyć'].

Sł stp, Cn, Linde brak.

Trochę stracić: Znowu się człowiek tu do miáftá dorwie/ A iefli się co nádole vgoni/ Tu się nádróni.
KlonFlis G2.

Formacje współrdzenne cf RONIĆ.

LW